

er udløben, melder sig hos Optageren og forlanger Hunden udløbet; om da Optageren skal kunne sige: Nei, jeg vil ikke udløbe den, jeg vil heller ikke dræbe den, men jeg vil beholde den for mig selv. Dette mener Udvalget ogsaa i en anden Henseende vilde kunne føre til Ulemper. Naar det paalægges Optageren, hvis han ikke kan komme overeens med Eieren, da at dræbe Hunden, vil han ikke kunne fristes til at søge Leilighed til at optage kostbare Hunde for paa denne Maade at gjøre sig en Binding; men dersom man lader det beroe paa Optagerens For godt befindende, om han vil dræbe den optagne Hund eller beholde den, vil han derved let blive fristet til at søge at faae fat paa kostbare Hunde. — Der er af den høitærede Minister under Nr. 4 stillet et Forslag til § 2, der gaaer ud paa at gjøre det tydeligt, at denne Lov, og da navnlig Bestemmelserne i den for Kjøbstædernes Vedkommende, skal gjælde ikke blot for de med Kjøbstæderne forbundne Landdistricter, men ogsaa for Kjøbstædernes udenbyes Grunde. Det er mig ikke ubekendt, at der har været reist Spørgsmaal om, hvorvidt den nu bestaaende Lovgivning om Afgifter for Hunde i Kjøbstæderne ogsaa gjælder for Kjøbstædernes udenbyes Grunde, og det er derfor i hvert Tilfælde meget hensigtsmæssigt, at det gjøres klart ved denne Lov, hvad der er Meningen.

Der er endelig af nogle ærede Medlemmer stillet et gennemgribende Forslag under Nr. 5, hvormed de samme ærede Medlemmers Forslag under Nr. 23 staaer i Forbindelse, et Forslag, der gaaer ud paa at vende tilbage til den oprindelige Tanke i Lovudkastet, den nemlig, at man ikke skal foreskrive almindelig bindende Lovregler, gjældende for det hele Land, men aabne Muligheden til forskjellige Bestemmelser efter de forskjellige communale Myndigheders Formening.

Jeg har haft Leilighed til baade ved 1ste og 2den Behandling at udtale, at jeg for mit personlige Vedkommende har haft nogen Tilbøjelighed til at gaae i samme Retning som foreslaaet i Ændringsforslaget Nr. 5; men jeg har høiet mig for, hvad der er vedtaget i Landsthinget, og for, hvad der var overveiende Stemning for i Udvalget. Efterat den An-

stuelse, som Udvalget har vedkjendt sig, er bleven godkjendt af Thingets overveiende Fleertal, maa jeg tilstaae, at jeg ikke finder Anledning til paa dette Trin af Sagen enten at stille noget Forslag eller at slutte mig til Forslag, der i denne Henseende gjøre Forandring i det Vedtagne. Dertil kommer, at jo mere jeg har haft Leilighed til at tænke over denne Ting, desto mere er jeg kommen til det Resultat, at det ogsaa vilde være forbundet med stor Ulempe at ordne Sagen saaledes, at forskjellige Regler kunde gjøres gjældende i Landets forskjellige Communer. Naar man vil tænke sig, hvorledes det i Virkeligheden vil kunne komme til at see ud, naar der i eet Sogn krævedes Hundeaagift og Tegn, medens man i Nabo sognet ikke kjendte til en saadan Afgift eller et saadant Tegn, vil man vist erkjende, at dette i det virkelige Liv let kunde give Anledning til mangfoldige Rivninger imellem de saaledes tilgrændsende Sogne, og man vil da maastee ogsaa komme til den Erkjendelse, at det ikke er værd at gjøre Forandring i denne Henseende i, hvad der er blevet vedtaget ved 2den Behandling. I det Sogn, hvor det forlanges, at Hundene skulle gaae med Tegn, vil man naturligviis optage alle de Hunde, der findes i dette Sogn uden Tegn; men vilde det dog ikke være besynderligt, at, naar det viste sig, at disse optagne Hunde hørte hjemme udenfor Sognet, skulde man slippe dem løs, medens man skulde beholde og anvende Bøder paa de Hunde, der hørte hjemme i selve Sognet? Fremdeles skal jeg gjøre opmærksom paa, at, naar man vedtager Ændringsforslaget Nr. 4, bliver det aldeles nødvendigt, at man ogsaa vedtager det Forslag, der er stillet af Indenrigsministeren under Nr. 15 til en ny Affattelse af Lovforslagets § 4. Naar man gjør det til en tvivlsom og foranderlig Ting, om der skal være Hundetegn paa Landet eller ikke, kan man ikke affatte den følgende Paragraph, der handler om Berettigelse til at afløse Hunde, der gaae løse, som om der alle vegne paa Landet var en naturlig Adskillelse imellem Hunde med Tegn og Hunde uden Tegn. Dersom de Herrers Forslag under Nr. 5 vedtages, er det jo en Mulighed, at der bliver mange, jeg troer, det vil blive